

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: GUddoms straale, himmel-lue,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "GUddoms straale, himmel-lue,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid94854/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 59.

Mel. HERRE jeg har handlet ilde etc.

G Uddoms straale, himmel-lue,
Store GUd og naademus aand!
Værdes dog min nød at skue,
Som vil tage overhaand,
Lad din kraft mig styrke give,
Og min matte siel oplive.

2. Troen, viisdom, lys i mørke,
Trøst i trængsels mørke stand,
Det er det din GUddoms styrke
Os allene give kand,
Det er det, os ret kand lære
Christum ret at see og ære.

3. Dyre Lærer, HERREns finger,
Skriv dit eget milde sind
I min siel, som jeg dig bringer
Til et evigt offer ind,
Lad din kraft mig stedse røre,
Hvad du vil, at see og gjøre.

4. Lad din ild min siel antænde,
Smelle hjerrets snee og iis,
At jeg dag og nat kand brænde
I min JESU lof og priis,
Sel min aand i troens lue,
Synden ret med magt at kue.

5. Lad din salve i mig flyde, 111
Vie mig til din tempel ind,
Lad min siel i dig sig fryde,
Hav din himmel i mit sind,

Nr. 59. DJI-v. 3, 6; vil[vilt D. 5, 2: din tempel] dit tempel JI-s

Nr. 59. Oversættelse. Strahl der Gottheit, kraft der høje, forfatter?, Schr. s. 213. — 1, 1: Mt. 3, 11; Ap. 4, 2, 3. — 1, 3: værdes' verdiges. — 3, 1: Helligdom som HERREns finger. Lk. 11, 20; jævnudst med Mt. 12, 28. — 4, 3: Rom. 12, 11. — 5, 1: salve! 1. Joh. 3, 20, 27; jfr. 2. Kor. 1, 21; i mig] ind i mig. — 5, 2: 1. Kor. 3, 16; 6, 19.

Gør mig stærk i dødens krige,
Fjær mig saa til himmerige.

Nr. 60.

Mel. Kom Hellig Aand, O HERR.

O Hellig Aand! o syde trøst,
Som flyder ind i siel og bryst
Paa den, som har et ydmygt herte,
Jeg beder dig med længsels smerte,
Ach træng os dog i sielen ind,
At varme op vort frosne sind,
At vi ey tankne eller koldc
Men fyrig pintse-fest kand holde.
Halleluja, Halleluja.

2. Ach lad din kraft dog trænge ind,
At griben mit haarde sind,
Dets klippe-art at sørderive,
At du deri kand høe og blive.
Ach! det er fuldt af dynd og jord,
Hvor verdens skarne-lyde groer,
Som dødens beske frugter give,
Hvor kand det da din bolig blive?
Halleluja, Halleluja.

3. Thi villien er faren vild,
I verdens glæde glad og mild,

5, 5: dødens] Dødsens D.

Nr. 60. *DJ*-7. 1, 6: vort vor *J*-7. 1, 8: fyrigl [fyrigl D. 2, 1: dog] og *J*-7. 2, 5: fuldt] fullt *DJ*-2. 2, 7: dødens] Dødsens D. 3, 1-2: Tegnssætningen er her ændret, så komma er sat efter vild og slettet efter glæde; kom på den måde giver teksten mening.

Nr. 60. Oversættelse. O theurer trøster, heiliger Geist, J. H. Böhmer, Schr. s. 210. — 2, 1: Den oprindelige læsemåde dog er her foretrukken; men hvis man læser og (også), må tanken være, at digteren fra bunnen for en flertal (menigheden, os, vor, os, os, 1, 5-8) nu går over til at bede for sig selv personlig; om, at Anden også hos ham vil overvinde det hårde sind. — 2, 6-7: Det skarne-lyde nusppe kun være flertal, en flertalsformen givet en ukorrekthed, vel fremhaldt ved rimet. Den ganske forestilling, at skarneyden havde sit navn af, at den voksede i skarv, ligger vist nok til grund her. — 3, 2: Det er et dårligt tegn, når viljen kun er glad op mild i verdens glæde.